

RĂUL EBRO - SPANIA

Râul somnurilor capitali

Cu circa 40 de ani în urmă reușesc în taină să ajungă primii somni în râul Ebro. Aduși de un pescar german tocmai din Delta Dunării, aceștia s-au acomodat mai întâi în barajul Riba Roja, câțiva ani mai târziu s-au răspândit și în barajul Mequinenza. În timp ce, din cauza pescuitului comercial, cantitatea somnurilor din țările de baștină a început să se reducă dramatic, adică în țările estice ale Europei, somnii din Spania s-au dezvoltat în liniște și fără să fie deranjați într-un sistem biologic mai mult decât prielnic: climă mediteraneeană și hrană din belșug. Abia după vreo 20 de ani a început să se dezvolte pescuitul turistic, sau turismul-pescuit, și astfel au început să apară o mulțime de *camp-uri* în jurul barajului Riba Roja. Aici se bălăceau pe atunci cei mai mari somni ai Europei. Mulți dintre ei au căzut victimele vânătorilor de trofee, care tăiau capul celor mai mari pești. Din fericire acest obicei nu a durat mult și pescarii sportivi au luat locul pescarilor vânători. În loc de capete de somn uscate într-o odaie întunecată au început să fie la modă pozele spectaculoase care oglindesc în totalitate valoarea capturii și peste zeci de ani.

FOTO: MARTIN SACK

In timp ce turismul pe Riba Roja se dezvoltă întruna, barajul Mequinenza își dezvoltă în continuare somnii în liniște. Cu toate că aici înotau mult mai mulți somni decât în Riba Roja, aceștia rămăseră în umbra fraților mai mari din barajul RR. Însă în anul 2006 se schimbă situația, când o nouă metodă de pescuit la somn aduce capturi incredibile: pescuitul cu pelete. E drept că această metodă necesită și o cantitate de circa 25 de kilograme de pelete zilnic, momeală pentru un pescar cu 2 lansete, dar și un număr de peste 20 de capturi pe zi, cu mai mulți somni de peste 2 metri lungime, nu a mai fost o raritate. Mequinenza trăiește o explozie a pescuitului la somn, care se menține până în ziua de azi.

Mai întâi au fost ghizii turistici, care au condus zilnic pescarii din toată Europa pe Mequinenza. Știrile asupra capturilor s-au răspândit urgent, așa că nu a durat mult până barajul s-a umplut de pescari turiști, dar și de băștinași. Cu toate că nu era admisă camparea, doar tolerată în limita bunului-simț, peste tot se vedeau corturi și bărci. Liniștea idilică de pe barajul de odinioară dispărea tot mai mult. La început s-au ocupat locurile unde se ajungea ușor la apă. Apoi, pescarii fiind tot mai mulți, au început să pătrundă tot mai adânc, făcându-și locuri noi prin

tăierea copacilor de pe mal. Din păcate puțini erau cei care-și luau cu ei propriul gunoi. În scurt timp sau format munți de gunoaie, iar în resturile focurilor de tabără se vedeau doar urmele de cenușă ale copacilor și ale crengilor tăiate fără milă. Eliberarea capturilor capitale a început să ia sfârșit. Somnii și crapii stăteau zile întregi legați în apă, chinuți și apoi

Acest articol este destinat nu doar pescarilor de pe Ebro, ci tuturor pescarilor din Europa: cu un minim de inițiativă putem cu toții sprijini viitorul Ebroului, astfel ca și în viitor să putem pescui aici cei mai mari pești de apă dulce din lume.

loviți cu picioarele, transportați de vii în portbagajele mașinilor. Resturile peștilor tăiați au fost lăsate pur și simplu pe malul apei. În timp ce vara camparii distrugeau încet fauna de pe Ebro, iarna au început să-și facă apariția braconierii cu carbid și alte tehnici de distrus peștii în masă.

Azi nu s-a schimbat mai nimic. În unele locuri Poliția controlează malurile și nu se mai admite camparea deloc. Din iunie 2012 este în plan o taxă adițională pentru pescari, kilometri întregi vor fi complet închiși pentru pescuitul de pe mal. Pentru că s-a ajuns la asemenea reguli drastice, doar pescarii sunt de vină. Și tot nouă, pescarilor, adică doar nouă ne stă în putere și caracter ca și în viitor să rămânem musafiri bine veniți pe aceste meleaguri și tot noi suntem răspunzători ca pe viitor și copiii noștri să guste din plăcerea de a prinde somni imenși într-o natură nedistrusă. Mulțimea de pește în Ebro este încă imensă. Dar oamenii au demonstrat de atâtea ori deja cât de repede se poate distruge ceva, și s-ar putea întâmpla la fel și pe Ebro, în doar câțiva ani.

De ce nu e bine să ucidem toți peștii prinși?

Cei mai bătrâni somni din Ebro au în jur de 40 de ani. Se presupune că somnii ajung până la vârsta de 80 de ani, crescând neconținut. Oare

Martin Sack
cu un exemplar de vis,
marca Ebro

► Răul somnilor capitali

la ce dimensiuni vor ajunge atunci? Un lucru este sigur: acești pești pot crește an de an doar dacă rămân în apă. Dacă fiecare pescar omoară toți peștii prinși, în câțiva ani nu vom mai putea lupta cu astfel de giganți.

În primii ani somnii cresc foarte repede, după doar 2 ani aceștia au deja în jur de 80 cm. Pe când la un pește tânăr carnea este încă gustoasă, la peștii mari carnea devine tot mai grasă, amăruie și grețoasă. Doar câteva porțiuni mici mai rămân gustoase, în totalitate mult mai puțin decât de la un somn tânăr. Astfel, uciderea somnilor mari pentru bucatărie nu este motivată.

Pentru preparatele culinare din somn se recomandă întotdeauna peștii tineri. Deci nu ar fi nimic de obiectat ca somnii până în 1,5 metri să fie opriți pentru consumul propriu. Așa tragem cu toții foloase de aici: este destul pește tânăr pentru mâncat, iar somnii bătrâni și puternici ce ne aduc satisfacție totală în dril, se pot dezvolta în continuare, păstrându-se în viitor pentru toți pescarii!

În timpul sesiunii foto, somnii trebuie ținuți umezi sau lăsați în apă

Cum tratăm și protejăm peștii prinși?

Tratarea corespunzătoare a acestor pești uriași începe deja de la alegerea accesoriilor de pescuit. Adversarii noștri de joc sunt foarte puternici și înoată printre rădăcini, copaci sau pe lângă praguri cu scoici ascuțite. De aceea drilul trebuie să fie scurt și materialul folosit să fie adecvat, puternic și solid. Mai ales firul principal și înaintașul să fie foarte groase. Chiar și expertii cu multă experiență folosesc fire textile de 0,60 mm în diametru și înaintaș de 1,2–1,4 mm. Eu personal pescuiesc cu fir textil de 0,65 mm și cu înaintaș de 1,2 mm, uneori chiar și cu

înaintaș de 2 mm diametru! La „aterizarea” somnului se folosesc mănuși, peștii oboșiți în dril vor fi prinși de gură. Acolo strânsoarea peștelui este cea mai bună, iar urlele nu vor fi rănite. Este de înțeles că gafa nu are ce căuta la pescuitul somnilor.

Somnii ce sunt gata de scos pe mal vor fi trași pe o prelată umedă. Este fatal pentru ei dacă îi tragem pe pământul uscat și plin de pietre sau nisip. Rănile provocate pe piele, deteriorarea mucoasei de protecție pot duce ulterior la infecții grave ce se încheie cu moartea peștilor.

Imediat ce avem somnul imens pe prelată, îl eliberăm repede de cârlige,

CUM NE COMPORTĂM CORECT CU NATURA?

De fapt așa ceva ar trebui să fie normal: gunoiul nu se lasă pe mal și nici aruncat prin tufe. Acesta se poate aduna în pungi și la plecare transportat cu mașina până în prima localitate. De multe ori nu sunt containere de gunoi pe malul apei. Sacii de gunoaie ce rămân pe malul apei vor fi ruși de animalele sălbatice, iar vântul va avea grijă să împrăștie tot gunoiul.

După ce ne facem nevoile ar fi de bun simț ca pe acestea să le acoperim cu pământ. Locatarii ciobani și oile lor au, de ceva mai mult timp ca noi, dreptul să pășească pe un pământ curat, decât avem noi dreptul să aruncăm gunoaiele peste tot, să ne lăsăm firele și cârligele de pescuit pe jos, sau resturile peștilor tăiați ca într-un abator. Dar chiar și noi ne bucurăm de locuri curate de pescuit, și nu cred că cineva și-ar pune cortul cu drag în mijlocul mormanului de gunoaie. Ah, și nici copacii sau tufele nu le mai tăiem, locurile cu umbră sunt neprețuite pe timp de vară!

Au fost cazuri când au fost prinse exemplare cu ștreanguri în gură sau mutilate de gafe sau cârlige

după care măsurăm somnul. O găleată cu apă să avem tot timpul lângă noi, pentru a putea umezi somnul în permanență, mai ales pe timpul verii. Dacă dorim să îl și cântărim, avem nevoie de o prelată specială de cântărit, de un cântar ce poate cântări mai mult de 100 de kilograme, câteva ajutoare, de obicei chiar 4 persoane. Procesul de cântărire fiind complicat și periculos pentru pește, eu mă mulțumesc cu măsurarea acestuia și aprecierea greutateii lui, după următoarea regulă:

- toți centimetrii ce depășesc 1 metru se împart la 2 și se exprimă în kilograme (adică, un

somn de 1,60 metri are în jur de 30 de kilograme: 60 împărțit la 2 înseamnă 30; un somn de 1,90 metri are în jur de 45 de kilograme, iar unul de 2 metri circa 50 de kilograme).

- somnii ce depășesc 2 metri: se adună la 50 de kilograme toți centimetrii ce depășesc cei 2 metri lungime (de exemplu, un somn cu o lungime de 2,10 metri cântărește aproximativ 50 + 10, adică circa 60 de kilograme; un somn ce are lungimea de 2,45 metri cântărește aproximativ 50 + 45, adică circa 95 de kilograme; iar un somn cu o

lungime de 2,60 metri cântărește aproximativ 110 kilograme).

Aceste aproximări sunt „destul” de exacte, mulțumitoare și satisfăcătoare pentru toți pescarii adevărați, protejând astfel somnii de răniri inutile prin procesul de cântărire.

Cu toate că, din păcate, mulți pescari utilizează această metodă, vă rog mult, încercați să renunțați la ținerea somnilor în lesă, legați în ștreanguri, mai ales mai multe zile! Prea multe greșeli se pot întâmpla:

- somnii legați în apa mică neoxigenată de la mal mor deseori peste noapte din lipsă de oxigen;
- somnii odihniți, după ce își adună puterile, au forțe enorme! Când vreți să îi scoateți din apă, începe o luptă inegală, care de multe ori se încheie cu rănirea gravă a somnului (la urle, unde este strangulat), rareori chiar cu rănirea pescarilor.
- ștreangurile cu care sunt legați sunt de multe ori subdimensionate, adică prea subțiri. În astfel de cazuri somnii odihniți ori reușesc să rupă ștreangul și să plece cu el în gură,

Iar noi am avea natură pură, nu gunoaie

► Răul somnilor capitali

până când se agață de rădăcinile din apă și mor, sau, de multe ori ștreangurile subțiri se strâng și taie urlele peștilor.

Cam în toate cazurile când un pescar dorește să fotografieze primul pește mare pe care l-a prins este copleșit de greutatea și mărimea acestuia, rânind fără intenție peștele. Somnii alunecă ușor din mâini, greutatea corpului său nu este echilibrată, astfel, scăpându-i din brațe, le putem ușor răni și organele, provocându-le grave leziuni interioare. Cu câteva șmecherii însă putem face niște poze extraordinar de frumoase, cu care să ne putem lăuda și peste ani de zile nepoților noștri. Pozele cele mai reușite sunt cele unde somnii apar curați în poze, fără nisip, noroi, frunze sau chiar sânge. Evitați pozele cu pești în poziția „spânzurat”, acasă în cadă sau în curtea personală, undeva întinși pe o masă... Dacă aceștia sunt ridicați de gură sau de aripioarele anterioare, riscăm să le rupem vertebre sau coaste. Evitați să ridicați singuri în brațe somnii mari și încercați să găsiți poziții spectaculoase lângă pește, chiar pe prelată de lângă apă sau în

O fotografie imediat după dril este mult mai autentică și mai emoționantă! Chiar și noaptea, pozele făcute cu blițul pot ieși și ele foarte bine.

barcă. Cei care au haine de schimb la ei, sau dacă temperatura permite, își pot face sesiunea foto chiar în elementul somnului, adică în apă!

De ce sunt somnii mari din Ebro periculoși pentru consum??

Să nu uitați niciodată că somnii mari din orice râu au participat și au supraviețuit accidentelor industriale din multe fabrici, care au poluat nenumărate ape. Mai ales som-

nii mari de peste 1,5 metri, aceștia sunt „încărcați” nu numai cu mercur, ci și cu alte metale grele și chiar cu solvenți clorurați. Consumul acestora poate duce la îmbolnăviri cu efecte grave, chiar și la infertilitate.

Șmecheri sau ...fraieri?

De ce este o șmecherie tare de tot ca fiecare dintre noi să acționeze? Noi toți suntem pescari. Iubim natura și toți ne dorim ape pline de pești, locuri frumoase unde să stăm cu corturile,

Și îi fotografiem fără să-i rănim

Și ziua la fel

unde să avem driluri de vis nu numai astăzi, ci chiar și mâine, și poimâine, și răspoimâine. Somnul este cel mai mare pește de apă dulce, care crește atât de mare doar dacă este lăsat să crească. Ce este pescuitul la somn? Așa cum a spus Tudor, un prieten de al meu, „...pescuitul la somn este realizarea visului de a captura un pește capabil să îndoie o lansetă serioasă fără să te duci sub tropice sau de departe pe ocean. Este pescuitul exotic la doar câteva minute de casă!”

Ce ne oferă astăzi râul Ebro? Nu cu mult timp în urmă, Martin Sack și prietenul său Theo, au reușit într-o excursie pescărească de 4 săptămâni o performanță record: 441 de somni capturați, dintre care 95 au fost peste 2 metri, cei mai mari fiind de 2,36 – 2,35 – 2,34 – 2,33 – 2,32 metri. FANTASTIC! O medie de circa 15 somni zilnic, adică driluri aproape din oră în oră, care le-au făcut nopți albe și brațe dureroase, care i-au umplut de adrenalină și satisfacție!

Ajutați cu toții să păstrăm râurile curate, pline de somni gigantici! Toți pescarii își doresc un râu ca actualul Ebro. Dacă fiecare pune suflet în pescuitul sportiv, dacă fiecare încearcă să dea un exemplu bun, cu un efort minim și cu o plăcere deosebită vom putea avea râuri în Europa cu o populație de pești imensă. Nu ezitați să vă implicați dacă vedeți contrariul. Cu o vorbă bună și cu puțină răbdare veți reuși să faceți pe oricine să înțeleagă diferența între comportamentul greșit și cel corect față de natură.

Noi, oamenii, am reușit în trecut să distrugem multe ape. Din Delta Dunării, locul de origine al somnilor, ajung de multe ori zvonuri în Germania de capturi record, ce se nvărt în jurul cifrei de 130 de kilograme. Adevăr? Ficțiune? Și dacă adevăr, atunci... a fost adevăr, pentru că acești pești care ar fi o atracție internațională au fost cântăriți după tranșare. De ce nu prindem noi, pescarii, astfel de exemplare? Simplu: pe lângă pescarii industriali, cei cu plasele, vârșele și năvoadele lor, care muncesc din greu pentru o coadă de pește, care luptă pentru existența lor, mai există și numeroși braconieri, care omoară și vând toți peștii prinși, indiferent de specie sau de mărime. În Delta Dunării, un biotop excelent de dezvoltare a peștilor, ar putea astăzi să fie mult mai mulți somni mari decât în Ebro. Însă noi, oamenii (pescari și braconieri laolaltă), noi suntem cei care nu permitem naturii să se dezvolte. De aceea acest apel către toți pescarii, sportivi și industriali, dar și către braconieri, ajutați la păstrarea și dezvoltarea exemplarelor mari, atât în apele noastre cât și peste hotare! Deveniți cu toții niște șmecheri și nu niște „terminatori”.

Doar așa poate râul Ebro să rămână ceea ce este, cel mai tare râu de pescuit din Europa, unde toți pescarii din lume vor putea trăi clipele și drilurile mult visate.

Articol apărut cu sprijinul
www.pescuit-la-somn.com

Doriți și voi să pescuiți cu firul textil Nr. 1 din Germania?

Aveți un magazin de pescuit și vreți să oferiți firul Powerline și alte produse germane de calitate ale firmei Gigafish la același preț ca în magazinul fabricantului german?

Gigafish Powerline firul textil Nr.1 în Germania, acum și în România!

Doar 11 Euro/rola de 100 m
culoare: galben fluo / verde măsliniu

0,08	0,12	0,16	0,21	0,25	0,30	0,35	0,53	0,66 mm
9	12	15,1	18,5	27,8	34,5	40,2	66,6	85,2 kg

Detalii și informații:
zoran.wiener@gmail.com

www.gigafish.ro